

[Jensen (Broby).]

om der maa købes det og det, betales saadan og saadan, posteres paa den ene eller den anden Konto. Det tror jeg ogsaa, man let vil indse ved nøjere Gennemtænkning af Sagen."

Altsaa, den højtærede Minister satte sig imod, at Hovedrevisoratet gennem sine Embedsmænd og derigennem alle Landets Skatteydere kunde komme til Bunds i dette Regnskab, saadan at det blev revideret paa samme Maade som alle andre Regnskaber indenfor Statsinstitutioner, og derfor bærer den højtærede Minister Ansvaret for, at vi nu i Dag staar med et Regnskab, der viser et saa mægtigt Underskud, som ingen kan kontrollere, og som fremviser Enkeltposter paa 402 000 Kr. uden nogen som helst Specifikation.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at der i 1930 indsattes en ny § 18, som Ministeren heller ikke var saa saa helt glad for, en ny Paragraf, som paa lagde Ministeren i Tilfælde af Institutionens Opløsning snarest for Rigsdagen at fremsætte Forslag til en Nyordning for at skaffe en mere varig Ordning. Hvordan har Ministeren røgtet den Opgave, som her blev paalagt ham? Ja, Ministeren fik i Fjor, da det viste sig, at Dobbeltsceneordningen ikke kunde holde, Bemyndigelse til at opsiges Ordningen, og hvordan har den højtærede Minister saa brugt dette „snarest“ til at fremkomme med Forslag til en ny Ordning? Ja, den højtærede Minister har i Virkeligheden ingenting foretaget sig. Den højtærede Minister har ikke udarbejdet noget Forslag, som kunde komme frem for Rigsdagen og blive vedtaget som Lov. Den højtærede Minister kom i sidste Øjeblik ikke med et Lovforslag, men med Forslag om en Ordning paa Finansloven for at liste Sagen igennem, og den højtærede Minister maa jo være gaaet ud fra, at han ikke turde komme med et Forslag, men mente, at denne Vej at liste det igennem paa Finansloven var lettere fremkommelig, saa at han kunde køre et Aar endnu. Ministeren har bedømt den højtærede Rigsdag rigtigt, det lykkes ham paa denne Maade at faa Lov til at fortsætte endnu et Aar. Saa skal der ganske vist nedsættes en Kommission, som skal udarbejde et nyt Forslag. Jeg ved ikke, hvor stor denne Kommission skal være, men det kan Ministeren maaske oplyse os lidt om, ligesom om, hvem han har tænkt sig skulde ind i denne Kommission. Men jeg synes, at det ser noget broget ud, at en saadan Kommission skulde have bedre Mulighed for at komme med et Forslag, end den højtærede

Minister har haft. Og naar jeg tænker paa, at den højtærede Minister i 1929 selv var saa bange for at faa et Udvalg til at beskæftige sig med Forholdene paa Teatret, vil jeg tro, at dette Udvalg heller ikke vil faa nogen let Opgave. Jeg tror, at det vil blive en Fiasko for dem, der tror, at dette Udvalg skulde kunne føre en saadan Kontrol paa det kongelige Teater, at dette i det kommende Aar holdt sig indenfor de Rammer, som er afstukket her med Bevillingen paa 750 000 Kr.

Endelig vil jeg sige en Ting til. Det angaar ogsaa noget, som ikke er opfyldt. Det var en Forudsætning i 1929, at det kongelige Teaters Personale skulde rejse ud i Provinsen for at give Gæsteforestillinger derude i ret stor Udstrækning, for at derigennem flere kunde nyde godt af det kongelige Teaters Kunstnere og den Kultur, som der efter Sigende skal udgaa fra det. Men heller ikke disse Forudsætninger har man opfyldt. Det er kun en ganske enkelt forfløjen Gang, det er lykkedes at faa det kongelige Teaters Personale ud i Provinsen for at give Forestilling der. Allerede i 1929—30 var vi fra Venstres Side ligesom Ministeren klar over, at nu havde det kongelige Teater faaet sin Skæbnetid. Jeg vil gerne have Lov til at citere, hvad Venstres Ordfører den Gang, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, udtalte. Hun udtalte om Venstres Arbejde for den Ordning:

„Venstre har under Arbejdet i det siddende Udvalg om det kongelige Teaters Drift haft tre Formaal. For det første at finde en praktisk og forstandig Ordning, saaledes at Teatret kom til at ligge i gode Folder, kan jeg sige, og blev ledet af en Mand, der stod med det fulde Ansvar, baade økonomisk og kunstnerisk. For det andet har vi ønsket at betrygge det kunstneriske Omraade paa Teatret, saaledes som det er udtrykt gennem Formaaalsparagraffen. Og for det tredje — og det er ikke det mindst vigtige Punkt — har vi ønsket at fastslaa, at Vejen tilbage til Statskassen er lukket, hvis denne Ordning ikke lykkes. Dette sidste lægger vi fra vor Side ikke mindst Vægt paa og har lagt særlig Vægt paa ved den Indsættelse af § 18" o. s. v.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er det, vi vedblivende fra Venstres Side lægger Vægt paa. Nu har man gennemløbet Ordningen, nu har man haft et Aar til at komme med Forslag til en ny Ordning og har misbrugt denne Tid. Den højtærede Minister har ingen Ting foretaget sig, nu staar vi foran et nyt Aar, og jeg synes, der ikke er